När en begravningsgudstjänst blir till ett väckelsemöte

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 3 december, 2015 - 20:04

En underbar broder i Herren avled nyligen, trots att han ännu inte hade fyllt 50. Hans heter han. Hela Hans liv var kantat av svåra sjukdomar, något som ledde till denna allt för tidiga bortgång. Bara några dagar innan han dog besökte jag honom på sjukhuset. När jag var på väg dit funderade jag mycket över hur jag skulle bemöta honom. Där låg han ju svårt sjuk och döende, och med tankarna på sina kära föräldrar och barn. Vad säger man till en människa i ett sådant läge?

När jag gläntade på dörren såg jag en avmagrad man som låg ihopkrupen i sängen. Men när våra blickar möttes satte han sig raskt upp i sängen och började tala om att han snart skulle få möta Jesus och om alla människor han hade fått vittna för där ifrån sin sjukhussäng. Han hade även delat ut Biblar till många av de som besökt honom. Sjukdomen var ingen stor sak, snart skulle han ju få gå in i det fullkomliga! Ögonen lyste och hela ansiktet utstrålande en sann och salig glädje!

Hans har nästan hela sitt liv levt med tankarna i det himmelska, men samtidigt mycket väl medveten om vad lidande och sorg innebär för oss människor här på jorden. Hans har lidit mer än de flesta. Han var bara ett par veckor gammal när läkarna första gången satte skalpellen i honom, och hans patientjournal tillhör nog de längre i landet. Men när jag nu träffade Hans några dagar före hans bortgång, hade han inte bara tankarna i det himmelska hos Jesus, han var redan halvvägs där! Jag som hade trott att det skulle bli en svår och dyster stund med Hans, fick uppleva en stund av underbar, sann kristen glädje och tro – som i sig är ett av de starkaste bevisen på att den kristna tron är sann rakt igenom! Vi samtalade i två timmar och många gånger skrattade vi högt och ljudligt. Jag kan undra vad vårdpersonalen tänkte när de hörde alla dessa skratt från en döende mans rum?!

När jag lämnade Hans var det inte med tunga steg. Jag hade genom Hans fått en liten försmak av den himmelska glädjen. Jag gick istället därifrån med lätta steg,

helt upprymd av min stund med Hans! Tack Hans för detta! Jag vet att många fick uppleva detsamma där i ditt sjukhusrum.

Begravningar kan vara väldigt sorgliga och mörka sammankomster. Men när en sådan härligt troende människa som Hans begravs, så är det istället oerhört mycket av ljus, tro, hopp, kärlek och glädje! Hans ville att hans begravning skulle få bli till ett väckelsemöte, och så blev det också. Alla närvarande fick dessutom ta med sig ett Nya testamente därifrån, med en hälsning från Hans om att inte gå miste om den sanna vägen till Gud. Under minnesstunden efter begravningsgudstjänsten fick vi höra många härliga tal och vittnesbörd om vad Hans under hela sitt liv hade fått betyda för många människor och deras tro, inte minst för sina föräldrar. Och vi fick höra om vad Jesus och Bibeln hade fått betyda för Hans!

Ofta söker vi människor konkreta bevis för Guds existens. Med denna lilla minnesblogg vill jag få sagt detta: att den tro, kärlek och glädje, och det hopp som vi kristna kan få del av genom gemenskap med en levande Gud och Frälsare, tror jag många gånger kan få utgöra ett sådant starkt och konkret bevis för Guds existens. Detta är saker som gör att döden inte behöver innebära någon katastrof, tvärtom! Det fick vår vän Hans vara ett vittne om ända fram till sin bortgång.

Jag själv lärde känna Hans via BibelFokus och de Temadagar vi anordnat sedan 2009, då Hans var med för första gången. Han deltog senast på Temadagen i Mölndal i januari 2015. Vid varje kontakt har Hans utstrålat en underbar glädje och tro, med en stark kärlek till Jesus och Guds Ord! Tack Gode Gud för allt vad Hans fick betyda i sin kroppsliga ringhet!

Till minne av vår broder i tron, Hans Strandberg.

/Lennart

Läs andra artiklar i Lennarts blogg